

Vi have derfor ikke troet at kunne gaa ind paa det Forslag, som den høitærede Krigsminister har stillet om, at de alligevel skulde kunne tages i Betragtning ved denne Leilighed. Det er derpaa, Udvalgsforslaget under Nr. 4 gaaer ud. — Af samme Grund have vi ikke kunnet tiltræde de Forslag, som den høitærede Krigsminister har stillet under Nr. 7 og 8; det er ganske de samme Betragtninger, som der have gjort sig gjældende. Derimod have vi ikke fundet nogen Betænkelse ved at tiltræde de Forslag, som den høitærede Krigsminister har stillet under Nr. 3, 6 og 9, idet disse ikke ere forekomne os at hvile paa Noget, der var forskjelligt fra Lønningslovens Bestemmelser, og i og for sig synes at indeholde Billighedskrav, som man ikke kan finde Noget at indvende mod at fyldestgjøre.

saar Henseende, at vise, at den Fortolkning, som den ærede Krigsminister har søgt at gjøre gjældende, meget vel kan forsvares; dermed vil jeg ingenlunde benægte, at ogsaa en anden Fortolkning kan forsvares, thi Udtrykkene i Lønningsloven ere ikke saa bestemte, at man med Rette kan sige: Det og det er det ene Rigtige. Hvad nu det ene Spørgsmaal angaaer, da handler Forslaget under Nr. 4 om en lille Sum paa i det Hele taget noget over 1100 Rb. og kommer kun til at gjælde 4 Personer, nemlig høiere Rytterofficerer. Her er Spørgsmaalet ganske rigtig, som den ærede Ordfører har nævnt, hvorvidt man i § 38 i Lønningsloven, hvor der er Tale om Lønningsforfremmelser, derved skal have meent og tænkt paa, hvad dette Ord: „Lønningsforfremmelse“ i og for sig, ligefrem efter sin Ordlyd, maa antages at skulle bethyde, eller om man skal antage, at § 38 staaer i en saadan uopløselig Forbindelse med § 37, at der kun i § 38 er Tale om saadan Lønningsforfremmelse, som fremkommer ved Forøgelse i pensionsberettiget Indtægt. Ved et Exempel vil jeg efter den Opkrift, som er overleveret Udvalget af Krigsministeren, tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvad Betydning disse to forskjellige Fortolkninger kunne have for de Vedkommende. Før Hærlovens Gjennemførelse havde en daværende Oberstlieutenant af Cavalleriet i pensionsberettiget Gage 2,666 Rb., i Commandotillæg 200 Rb. og i Remonteringstillæg, som kunde antages for at være fast Indtægt, 120 Rb., altsaa ialt 2986 Rb. Dernæst havde han, foruden de Heste, han holdt, 3 Fouragerangoner, der nu i Hærloven ere beregnede lig 100 Rb. hver, og hertil skal jeg bemærke, at dette efter de virkelige Forhold er meget lavt regnet, altsaa 300 Rb., saa at altsaa den firkte Indtægt var 3286 Rb. Nu er han efter Hærloven bleven udnævnt til Oberst. Som Følge deraf skal han ifølge Lønningslovens Bestemmelser have 3000 Rb. i Gage og efter § 40 i samme Lov 100 Rb. for hver af Fouragerationerne, der nu efter den nye

Scavenius: Jeg hører til det Mindretal, der ikke har kunnet slutte mig til Udvalgets Fleertal i de af samme stillede Forslag under Nr. 4 og 5, og jeg skal søge at gjøre Rede herfor, og hvorfor jeg ret indstændigt maa anmode Thinget om ikke i dette Tilfælde at følge Udvalgets Fleertal. I Indledningen til Betænkningen over Krigsministeriets Budget har hele Udvalget udtalt sig særdeles anerkjendende om den Maade, hvorpaa Krigsministeren har gennemført Hærloven og fortolket Lønningsloven. Nu er det ganske vist, at det paa ingen Maade strider imod disse Ord at gjøre Forslag til i enkelte Henseender at vige bort fra de Fortolkninger, som Krigsministeren har anseet for rigtige, men de to Fortolkninger, der her er Spørgsmaal om, og især den sidste, ere, skjøndt det er ubetydelige Summer, det gjælder om, dog, som det forekommer mig, af den Bestaendighed, at det i høi Grad vil vanskeliggjøre Ministerens Stilling saavel ligeoverfor hans Undergivne som ligeoverfor Repræsentationen, naar man her gaaer imod ham. Jeg skal nu gaae til det første Fortolkningsspørgsmaal, og da forsøge paa, saavidt jeg kan, med mine ringe Kræfter i